

67 ปี

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที 31 เดือนตุลาคม พ.ศ.2559 หน้า 4

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ตอนที่ทราบข่าวว่าในหลวง รัชกาลที่ 9 เสด็จสวรรคตแล้ว เราได้เห็นภาพพี่น้องชาวไทย ที่พากันกอดพระบรมฉายาติภรณ์ของพระองค์ แล้วพากันร้องไห้ไม่ว่าจะชาติใดอยู่หน้าโรงพยาบาลศิริราชวันนั้น นี่เป็นภาพที่ฝังลึกลงในความทรงจำและความรู้สึกของผมอย่างไม่รู้ลืม ผมเชื่อว่าใครก็ตามที่อยู่สถานที่แห่งนั้น และในห้วงยามที่สำคัญนั้น จะไม่ร้องไห้คงไม่มี คนเราจะทำให้เมื่อโศกเศร้าเสียใจอยู่เสมอ แต่การร้องไห้ของผู้คนที่อยู่หน้าโรงพยาบาลศิริราชวันนั้น มันคือการร้องไห้ที่เกิดจากความโศกเศร้าอย่างลึกซึ้ง

คนเราร้องไห้ด้วยสาเหตุหลายอย่าง น้ำตาที่ไหลออกมาเป็นสัญลักษณ์ของการร้องไห้ ทางวิทยาศาสตร์อธิบายว่า คนเราอาจน้ำตาไหลด้วยอารมณ์อันหลากหลาย ดีใจ เสียใจ เศร้าใจ หรือ รู้สึกปลื้มปิติ น้ำตาของเราจะไหลออกมา การไหลของน้ำตาก็เกิดจากกลไกทางสมองที่ควบคุมอารมณ์ซึ่งอยู่ใต้านักวิชาการบอกว่าสมองส่วนนี้จะทำหน้าที่ปลดปล่อยความทุกข์ และต้องการความสุข เมื่อมีความทุกข์มนุษย์ที่ต้องการที่จะปลดปล่อยความทุกข์นั้นออกไป ขึ้นอยู่กับว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นทำให้เสียใจหรือเจ็บปวดมาก น้ำตาก็จะไหลออกมา เวลาดีใจมีความสุขก็จะมีอารมณ์กระตือรือร้นทำให้น้ำตาไหลออกมาได้อีก สรุปว่าเราร้องไห้เสียใจเพราะความเศร้าเสียใจ หรือ ความทุกข์เท่านั้น บางทีเราก็ดีใจจนน้ำตาไหลอยู่บ่อยๆ

ผมเคยสงสัยมานานแล้วว่า ทำไม ทุกครั้งที่เราได้มีโอกาสใกล้ชิด หรือได้เห็นการปรากฏพระองค์ในหลวง คนไทยส่วนใหญ่มักจะร้องไห้ ผมเองก็จำได้ว่าเคยร้องไห้เมื่อเห็นในหลวงเสด็จฯ มาใกล้ๆ ถึงสองครั้ง แต่ครั้งที่น้ำตาไหลออกมา มันสิ้นแล้วแต่อยู่ในอารมณ์เดียวกัน นั่นคืออารมณ์ของความปลื้มปิติ ความดีใจที่ถึงขั้นทำให้ผมจมน้ำตาจนทำอะไรไม่ออก เรียกภาษาบ้านๆ ว่า “มันจุก” ที่นั่นเอง

ครั้งแรกที่ผมรู้สึกเช่นนั้น ไม่ใช่ตอนได้มีโอกาสรับเสด็จเมื่อครั้งยังอยู่ในวัยเด็ก จำความแทบไม่ได้ แต่เป็นครั้งที่ผมได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ระดับปริญญาตรี เมื่อปี พ.ศ.2523 ซึ่งกินนานมากแล้ว ในเวลานั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ยังทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจนี้ด้วยพระองค์เอง สำหรับนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ และรวมทั้งผู้ปกครองด้วย การได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือหนึ่งในความฝันอันสูงสุด มันจะเป็นคำนิยามหรืออะไรก็ได้ แต่เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า สำหรับประชาชนชาวไทยแล้ว นี่คือนาทีที่เป็นมงคลแก่ชีวิต ผมก็คงไม่ต่างจากเพื่อนนักศึกษาคนอื่นๆ ที่เรียนอยู่ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในพ.ศ.นั้น ที่รู้สึกตื่นเต้นและปลื้มปิติ เพราะจะได้เข้ารับพระราชทานปริญญาจากในหลวง

โดย วิชิ ขอบเราเอง ไพฑูรย์ ัญญา

น้ำตาหยดนั้นมิใช่ ความโศกเศร้า

ผมเป็นคนหนึ่งที่เดินแถวเข้าไปรับปริญญาเป็นอันดับต้นๆ เนื่องจากผลการเรียนได้เกียรตินิยม คนที่ได้เกียรตินิยมจะเข้ารับเป็นกลุ่มแรกๆ ขณะยืนรอเข้าแถว และไหลไปตามจังหวะการก้าวเดินที่ได้รับภารกิจซ่อมมาอย่างดี ผมได้มีโอกาสเห็นในหลวงกับพระราชินีอย่างใกล้ชิด ความรู้สึกในเวลานั้น มันไม่กระชากัน ด้วยว่า ตัวเราเหมือนอยู่ในอารมณ์ลอยๆ อย่างไม่รู้ การเดินเข้าไปรับปริญญา ก็เหมือนเดินไปตามจังหวะแบบหุ่นยนต์ คือมันไหลไปโดยไม่รู้ตัว แต่พอ

รับเสร็จ และมารอสั่งเสด็จที่หน้าบันไดตึกนั่นเอง เมื่อในหลวงเสด็จฯ ผ่านมาครั้งนี้แหละที่น้ำตาแห่งความดีใจ มันไหลออกมาโดยไม่รู้ตัว ขณะที่ในถ้ำคอก็เหมือนมีก้อนอะไรสักก้อนหนึ่งมันจุกอยู่ กระทั่งพระองค์เสด็จฯ ผ่านไปแล้ว น้ำตาก็ยังคงไหลออกมาไม่หยุด นี่ก็เช่นเดียวกับที่ในเวลาต่อมาผมได้เข้ารับเสด็จใกล้ชิดอีกครั้งที่บริเวณวัดพระแก้ว ในวันอาสาฬหบูชา วันนั้น

ในหลวงเสด็จฯ ไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล ณ วัดพระแก้ว มีพสกนิกรเข้าไปรอรับเสด็จอย่างเนืองแน่น ทุกคนเฝ้ารออย่างใจจดจ่อ ทันทีกที่พระองค์เสด็จผ่าน ทรงทักทายราษฎรที่มารอรับเสด็จ น้ำตาแห่งความดีนตื้นมนก็เอ่อท้นล้น

เข้าตา ในเวลานั้นเราไม่อาจควบคุมอดกลั้นอะไรได้อีก ผมมีความรู้สึกว่ ในพระวรกายของในหลวง เหมือนมีแหล่งกำเนิดพลังงานอะไรสักอย่าง ที่ดึงดูดเอาความรู้สึกของพวกเราให้พลุ่งพล่านออกมาจนเกินการควบคุม เป็นพลังงานพิเศษ ที่ไม่อาจอธิบายได้ว่าเป็นเช่นไร แต่เรารับรู้ได้ถึงความมีอยู่ของพลังอำนาจอันยิ่งใหญ่

หรือว่านี่กรรมัง ที่เราเรียกว่า “พระบารมี” ของพระองค์ คงมีแต่พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้น ที่ทรงมากด้วยพลังบารมีเช่นนี้